

Quilòmetres per la llibertat

Àlex Comellas i Helena Vilà, en nom de l'equip organitzador de Kms per la Llibertat, fan arribar en aquest article les sensacions i emocions que van anar sentint els 282 corredors que en relleus de 10 quilòmetres van recórrer els més de 800 que separen el Parlament de Catalunya i les presons d'Estremera, Soto del Real i Alcalá Meco, en una iniciativa sorgida del Lluçanès

Alguns dels participants en la marxa de Kms per la Llibertat a l'arribada a la presó d'Alcalá Meco

Kms per la Llibertat es va formar pels volts de Nadal amb l'objectiu de donar suport a les persones injustament empresonades per haver defensat els seus ideals de forma pacífica, també per visibilitzar i no normalitzar la situació actual. És un clam a la llibertat. Una reivindicació que ha impulsat una marxa ininterrompuda que es va iniciar el 27 d'abril al migdia al Parlament de Catalunya i va finalitzar als centres Penitenciaris d'Estremera, Soto del Real i Alcalá Meco el dilluns 30 al matí.

El grup impulsor està format per persones de diferents àmbits i associacions; ANC, CDR Lluçanès, Òmnium, Set de Córrer i Plataforma Pro Seleccions Catalanes, gent diversa amb un objectiu comú: donar suport a les preses polítiques. Després de tres mesos d'intens treball, Kms per la Llibertat ha anat agafant forma i el passat divendres dia 27 es va donar el tret de sortida des del Parlament de Catalunya, on representants dels familiars dels presos, associacions participants i corredors es van reunir amb el Sr. Josep Costa en un emotiu acte que ens va permetre explicar a les famílies que els acompanyarem ara i sempre, fins a assolir la llibertat de tots i totes.

Seguidament uns petits parlaments a l'exterior i d'altres davant de l'Ajuntament de Barcelona, on hi van participar representants polítics de diversos grups, van permetre agafar força i energia de tots per a traslladar a presons. Els corredors emocionats van poder iniciar la marxa poc després de migdia.

I aquí va començar el nostre llarg trajecte, 860 km intensos, complicats i plens d'emocions. Els 282 corredors en grups de 4 van anar recorrent un darrere l'altre els trams de 10 km assignats.

Els camins catalans eren plens de gom a gom de persones que volien expressar el seu suport, fet que ens va donar força per afrontar els primers quilòmetres de sol i calor. La germanor entre els participants va ser evident des del primer minut; solidaritat, generositat, valentia i implicació han estat presents al llarg de tot el trajecte.

L'arribada de la nit no va minvar l'energia, la rebuda a Bellpuig ens va omplir els ulls de llàgrimes i el cor d'optimisme, era evident que calia arribar a presons costés el què costés per oferir aquest present a les persones preses, un regal que es tradueix en afecte, fidelitat i compromís.

El dissabte dia 28 vam arribar a Fraga, allí ens esperaven representants de tres associacions republicanes de l'Aragó. Rebre el seu suport en el mateix instant que deixàvem enrere la nostra terra ens va omplir d'esperança, vam comprovar que més enllà també hi ha comprensió. A l'Aragó el sol i la calor ens van acompanyar fins al capvespre. Camins enmig de zones desèrtiques ens van permetre seguir durant centenars de plàcids quilòmetres al llarg dels quals només la pols ens ho posava un xic més complicat.

La nit va començar a Azuara on un nou grup de corredors esperava el seu torn, l'arribada d'un grup i el relleu del següent sempre va esdevenir un moment màgic. A la matinada la temperatura va baixar en picat, la pluja i la neu va fer acte de presència però res va frenar l'energia dels corredors que persistien malgrat les adversitats climatològiques.

L'arribada a Algora era un moment que tots temíem, els nostres esforços es dividien per emprendre dos camins, l'un cap a Soto i l'altre cap a Estremera. Actius tots al llarg de la nit, cansats i amb fred, vam veure sortir el sol i amb la llum de l'astre rei va aparèixer el perfil de les presons que tenen captius els nostres polítics. Les llàgrimes van vessar estona, l'emoció de l'arribada i la tristor de saber-los allà, apartats de tot i de tothom, enmig d'un immens desert. Sortosament amics de Madrid ens esperaven amb begudes calentes que vam agrair infinitament. El seu suport moral i el confort físic d'un bona beguda calenta ens van permetre afrontar la immensa emoció d'entregar els llibres signats per tots als representants dels presos.

Pocs minuts després vam reprendre el camí direcció a Alcalà Meco. Més units que mai vam continuar la marxa, sabent que el projecte a poc a poc anava arribant a port.

I per fi, després de tant d'esforç compartit, l'arribada a Alcalà Meco. Les emocions a flor de pell; la satisfacció d'haver arribat després de tantes hores i la impotència i tristor de saber a dues dones de bé tancades allà dins. Vam plorar i abraçar-nos, vam cridar fins quedar sense veu amb l'esperança de ser escoltats. Molt d'esforç confiant que sigui compensat i que aviat puguin tornar a casa.

Us estimem i us volem lliures. No defallirem, ara i sempre al vostre costat.